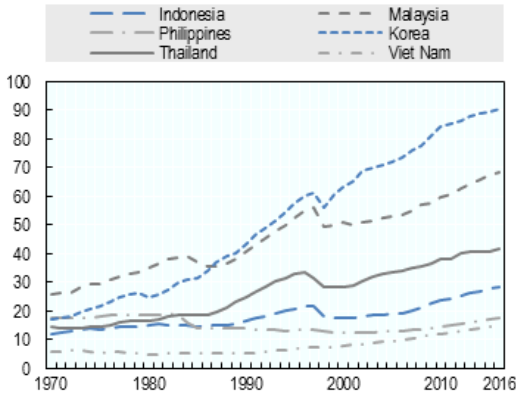

รายงานการทบทวนสถานการณ์ประเทศไทยเชื่อมโยงหลายมิติ

ระยะที่ 1 การประเมินสถานการณ์ประเทศไทยโดยรวม

การปฏิรูปโครงสร้างเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อสร้างงานที่มีคุณภาพให้มากขึ้นและขจัดความไม่สมดุลของภูมิภาค

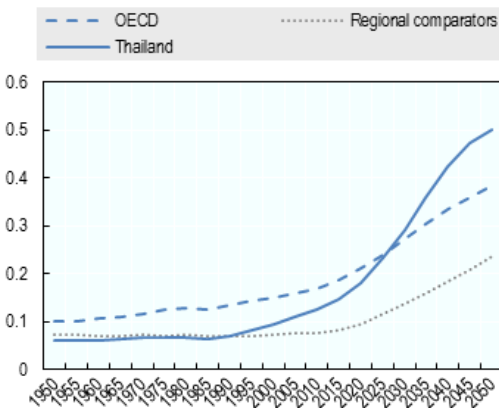
GDP per capita in percent of OECD average, computed at 2016 PPP USD

อัตราการขยายตัวของรายได้ต่อหัวของประเทศไทยเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 4.2 (PPP) ต่อปีตั้งแต่ปี 2513 เป็นต้นมา ในปี 2559 รายได้ต่อหัวของประเทศไทยคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 42 ของค่าเฉลี่ยกลุ่มประเทศ OECD อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยจำเป็นต้องเร่งอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเพื่อบรรลุเป้าหมายการเป็นประเทศรายได้สูงภายในปี 2579 ซึ่งการบรรลุเป้าหมายนี้จะต้องดำเนินการปฏิรูปเชิงโครงสร้างเพื่อเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจและให้ประชาชนในวงกว้างได้รับประโยชน์จากการพัฒนา (Inclusiveness) โดยการพัฒนาศึกษาและการฝึกอบรมทักษะแรงงานในภูมิภาค การสนับสนุนนวัตกรรม การส่งเสริมการแข่งขันภายในประเทศ การลดข้อจำกัดการค้าข้ามแดน และการเร่งลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐ พร้อมทั้งการสร้างความเข้มแข็งให้แก่ปัจจัยสถาบันเพื่อสร้างความเชื่อมั่นว่าการปฏิรูปสำคัญจะประสบผลสำเร็จตามที่ระบุไว้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (2560-2564)

การเตรียมการและระดมทุนที่เพิ่มขึ้นในการคุ้มครองทางสังคมเป็นปัจจัยสำคัญต่อสังคมสูงวัยและแรงงานนอกระบบ

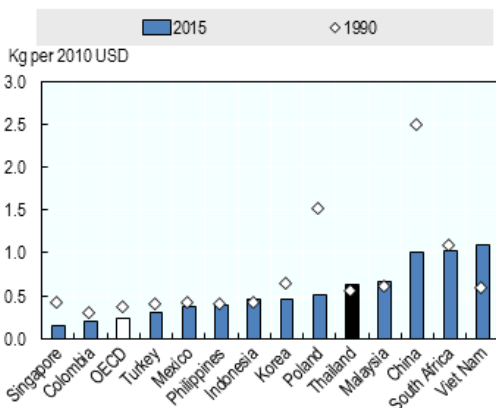
Elderly dependency ratio

ความยากจนขั้นรุนแรงลดลงไปอย่างมากแต่ความเหลื่อมล้ำยังคงมีอยู่ ระบบประกันสังคมที่ดำเนินการแบบแยกส่วนไม่เพียงพอที่จะคุ้มครองแรงงานนอกระบบและแรงงานกลุ่มเสี่ยงที่มีอยู่จำนวนมาก และผู้สูงอายุจำนวนมากเสี่ยงที่จะกลายเป็นผู้ยากจน ระบบประกันสังคมและบำนาญที่ครอบคลุมเพิ่มขึ้น จึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเติบโตอย่างทั่วถึง แม้การเงินภาครัฐในปัจจุบันอยู่ในเกณฑ์แข็งแกร่ง แต่การเพิ่มขึ้นของรายได้ยังคงเป็นข้อดีไปถือเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อใช้เป็นทุนสำหรับจ่ายบำนาญและค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพที่เพิ่มขึ้นท่ามกลางการเพิ่มขึ้นของประชากรผู้สูงอายุอย่างรวดเร็วและการลดลงของกำลังแรงงาน การเพิ่มแรงงานในระบบให้มากขึ้นจะเป็นทางออกสำหรับการขยายการคุ้มครองทางสังคมและเพิ่มรายได้จากภาษี

การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและการจัดการความเสี่ยงสาธารณสุขควรเป็นสิ่งสำคัญอันดับต้น ๆ

CO₂ emissions per unit of GDP

การพัฒนาเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม แม้ว่าในระยะที่ผ่านมาสถานการณ์จะดีขึ้นโดยเฉพาะด้านการปลูกป่า แต่ประเทศไทยยังต้องยกระดับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน การขยายตัวของเมืองอย่างรวดเร็วสร้างแรงกดดันต่อทรัพยากรน้ำและคุณภาพของน้ำ ดังนั้น การจัดการน้ำจึงต้องมีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยแล้งและน้ำท่วม ปริมาณขยะเพิ่มขึ้นมากและส่วนใหญ่ยังขาดการจัดการที่ดี นโยบายลดก๊าซเรือนกระจกและตั้งรับปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจำเป็นต้องตอบสนองพันธกรณีที่นานาชาติเห็นชอบร่วมกันและลดความสูญเสียทางเศรษฐกิจและสังคม

Key constraints for socio-economic development and policy recommendations

Key constraints and related outcomes	Selected policy recommendations
Chapter 1: People – towards better lives for all	
Informality remains widespread and informal workers are not well covered by the social protection system.	Encourage formalisation through tax and regulatory measures. Harmonise social protection schemes and streamline procedures.
Pension arrangements do not prevent old-age poverty and will become even more inadequate as the population ages.	Index the non-contributory allowance for older people to minimum required living costs.
Basic education outcomes fall short of global benchmarks.	Strengthen teacher capacity, curriculum coherence, student assessment procedures and ICT use in schools. Improve access to quality pre-school education.
Tertiary and vocational education does not adequately equip students with the necessary skills required by industry.	Expand co-operation between vocational institutions, the private sector and academia to improve course development and incentivise enrolment in the disciplines most demanded by the labour market.
Chapter 2: Prosperity – boosting productivity	
Slow economic transformation within sectors, notably agriculture, and across the economy holds back productivity growth.	Invest in lifelong learning and skills training. Upgrade business skills and foster greater ICT use in agriculture.
Low innovation and research with limited commercialisation potential adversely affect competitiveness and productivity.	Ensure coordination and reduce institutional overlap in the innovation system. Boost public R&D spending to no less than 1.5% of GDP by 2021, as planned.
SME access to financing is costly and constrains development.	Create a special lower-cost bourse in the Thai stock exchange. Ensure effective co-ordination across existing agencies responsible for SMEs development and promotion in the delivery of financial and other support.
Some cross-border barriers to services trade and investment remain significant, notwithstanding ongoing liberalisation in the context of ASEAN.	Review regulations on foreign business operations including restrictions on foreign firms' entry and movement of people.
Chapter 3: Partnerships – sustainably financing development	
Despite a sound fiscal position, current revenue will not suffice to fund commitments over the medium term. Further improvements to the tax mix are needed to foster growth and competitiveness.	Continue fiscal prudence and increase revenue to fund impending commitments by boosting tax efficiency, increasing compliance and relying more heavily on less distortive tax bases.
Inefficient infrastructure financing increases costs, while public-private partnership (PPP) policies are not boosting private investment.	Make greater use of alternative financing sources such as infrastructure bonds priced in Thai baht. Align PPP policies with the OECD's Principles for Public Governance of PPPs.
The public cost of healthcare and pension systems will grow and become increasingly unaffordable.	Invest in preventive and primary care as well as promote healthy lifestyles. Reduce exemptions to healthcare co-payments. Increase the pensionable age in line with improving life expectancy.
Chapter 4: Planet – conserving nature	
Highly fragmented water management is leading to overlapping responsibilities, conflicting interests and a lack of co-ordination.	Ensure effective co-ordination across existing agencies, at all levels of governance.
The repeated pattern of floods and droughts causes loss of life and economic disruption.	Improve disaster prevention and response capacity at the local level.
Environmental quality of life is undermined by insufficient progress on air and water pollution, and waste generation.	Make polluters pay more directly, for example via wastewater tariffs based on water usage.
Current power sector plans may lock Thailand into a more carbon-intensive path.	Step up investment in renewables and consider increasing environmental taxation.
The governance framework does not sufficiently integrate environmental concerns into public plans and policies.	Carry out Strategic Environmental Assessments more frequently and effectively.
Chapter 5: Peace – strengthening governance	
Institutional capacity to implement reform falls short, including with respect to co-ordination across ministries and agencies.	Review the size, role and responsibilities of ministries. Clarify public service delivery responsibilities across levels of government.
Imbalance between central and local governments hinders policy reform.	Pursue decentralisation by empowering local administrations to effectively provide services.
Competition legislation has not been adequately enforced.	Strengthen the capacity of the Trade Competition Commission and ensure its membership reflects various stakeholder interests.
Continuing government efforts to reduce corruption are needed.	Further strengthen existing integrity measures and streamline the anti-corruption mandates of various institutions.